

AURORA SOCIAL

Setmanari defensor dels interessos del Treball

Les comunicacions a la Redacció s'han de rebre lo més fart el dilluns.

No s'tornan els originals.

REDACCIÓ: Canuda, 15, 1.^a
DE 12 A 1 Y DE 6 A 7
ADMINISTRACIÓ: Plassa de Santa Agna, 26
Apartat de correus núm. 26

Espanya, mitj any 1'50 pts. per corresponçal 1'75—Estranger, mitj any 2 francs, per corresponçal 2'75
Número solt 5 céntims.—Paquet de 25 números pera la venda 75 céntims
Pagos a la bestreta. Poden enviar-se sellos de correu y tota classe de lletres de facil cobro.

Preus pels corresponçals propagandistes
5 números 7 pessetes semestre
25 " 30 " "
50 " 50 " "

El «punt de les dones»

o l'assistència pe'l treball

«Nosaltres voldríam, aprofitantnos de totes les indústries que s'hi poguessin prestar, ajudar a la donzella y a la dona a que poguessin romandre en son pays y en sa llar, procurantlos un treball remunerador que 's pogués combinar ab la vida domèstica y rural».

Veusquí l'obra cristià qual realisació perseguixen a Fransa Mlle. de Marnier y ses eminentes col·laboradores.

Veusquí la rahó de ser de dues obres o mellor dit de dues parts d'una mateixa obra: l' *Aiguille à la campagne* y l' *Travail au foyer*.

L'«Aguille camperola» constitueix la part comercial d'aquesta obra. Ha nascut de l'agrupació de quelques donzelles d'una pobra localitat del Alt-Saona. Arribades aquestes paguesetes a la edat en que 's comensa a fer sentir l'obligació d'un treball productiu y en que la influencia del miratge exercit per la perspectiva de les gran ciutats atrau com a les aloses els mirallets dels cassadors, se comensaren a reunir pera sorgir mitges. Y desseguida trobaren en aquesta ocupació un salari apreciable. Després la darrera de fer puntes, fissions y calats, que una deria de la moda feya pujar de valor, els permeté augmentar notablement la suma de llurs guanyys, sens que n' anessin de menos els llurs debers de mares y mestresses de casa.

L'assaig fou felis: logrà lligar aviat les bones voluntats dels vilatges vehins, y veusquí com la obra s' anà escampant per la Fransa, y avuy s' ha multiplicat de tal manera que ha extès ses jarrels gayrebé per tot arreu.

Mlle. de Marnier posà al servey de l'obra son gran desvelament. Prengué patent y s'instalà a Paris, en el número 13 de la Rue Pasquier, ahont avuy se registren les comandes de treball dels particulars y del comerç.

Aquesta vegada si que l' número 13 ha sigut en el mellor sentit el «punt de les dones». Puig tan sols per l' any corrent el número de comandes arribà a mitj milió.

Aquesta obra viu dels propis recursos, no fa mal a ningú y fa un bé immens: suprimir la explotació cruel e inhumana dels intermediaris, desterrar y enllà del canal de la Manxa lo *sweating-system*, de que us parlava en el número passat.

Al costat d'aquesta agrupació essencialment comercial per sa esfera d' acció, en funciona una altra qual fi es abans que tot caritatiu y social: es l' associació del *Travail au foyer* («Treball de la llar»).

Aquesta no 's priva pas, molt al contrari, d' apelar a la generositat pública: te membres honoraris, organisa quòtes, subscripcions, festes y vendes de caritat, com la que 's celebrà a Paris, del dia 11 al 13 de Juny passat (un altre punt de les dones) en la «Exposició d' obres pera l' treball domèstich», instalada en el Bazar de la Charité.

Ab el diner recullit en aquesta forma l'«Treball de la llar» se dedica, mes sobre un altre camp, a la obra germana. Subvenciona les Mutualitats creades entre les obreres rurals; les ajuda a formar-se un dot o qualque petita renda pe'ls anys de ja vellesa. Si una malaltia o un altre grave accident introduheixen la misèria a casa d' alguna de les dones protegides, intervé novament, enllocint aixís les tristes perspectives del dia de demà.

Sobre tot ella afavoreix per medi de subvencions l'aprenentatge de les noyes que 's guanyan la vida sens menors del tros y de sa casa payra.

L' unitat d' acció de les dues agrupacions diferents per llurs mètodes es, no obstant, absoluta, en el sentit de que la una prepara a l' altra la propia tasca.

Afegim que un *Bulletin mensuel*, al qual están suscrites les associades, s' envia a totes les obreres; y aquest periòdich resulta ser una excelent colecció d' instruccions d' ordre material y ensemps una guia moral que dona avisos segurs y profitosos.

Sembla, donchs, que abdues agrupacions han realisat l' obra-tipo de l' assistència mútua de la dona per medi del treball.

Assegurant-se la vida ella mateixa, puig de son propi si es d' ahont treu els recursos, no pot constituir cap perill pera l' comerç, perquè 's trova subjecta a idéntiques lleys econòmiques. Lo més que podrà fer será exercir una influencia molt saludable assolint el gradual augment dels salaris femenins injustament deprimits per lo *sweating-system*.

Y, sobretot, ajuda a la donzella y a la dona a romandre en son pays y en sa llar, lo qual es sens dubte, y encare més en els temps del «absentisme» y de la dissolució de la família, una condició essencialíssima del benestar social.

Aquesta vegada si que l' «punt de les dones» ha triomfat en algun recó de mon y baldament que aviat triomfés a Catalunya!

C.

Nihilisme de «doublé»

Se publican a Barcelona algunes fulles periòdiques que aplastaria'l menyspreu y l'abominació de la conciencia pública al Marroch, a Turquia y ádich a la Hotentocia. Si als que redactan articles com el que anem a extracrar en aquestes quartilles se 'ls donava l' nom de barbres, s' ofendria la memoria dels vándols y dels huns, si se 'ls hi deya salvatjés, protestarian las tribus africanes, com ho feren ls «apaches» americans contra 'ls monstres de Paris que tingueren la osadia d' usurpar llur nom. Pera escriure 'ls paràgrafs que anem a reproduhir, se necessita que l' home hagi degenerat al nivell de la bestia humana,

de la fera humana, que es la més cruel de totes les carnívores.

Hi ha autors anarquistes com Bakunin y Kropotkin, que han escrit coses enormes contra la humanitat, contra la fraternitat de tots els aers racionals. Pero aquestes enormitats son lógica conseqüència de principis erronis, d' un sistema de doctrines que parteixen d' una falsetat, d' una cadena de falsitats. Son revolucioneris que van errats de camí, pero son homes convensuts, conseqüents, que exposan la propia vida en defensa de llurs idees. Pero 'ls «nihilistes» de *doublé*, que fletoman y amenassen a la ciutat bombejada, tenyida de tanta sang de víctimes innocents, filles del poble en sa immensa majoria, son «conservadors» de butxaca y de hotel, «nihilistes» mercenaris que 's posan a sou del primer postor, que pastalejan ab qualque perna de la monarquia y 's xupan el tresor de la república, que fan servir la vega general, la revolució, l' anarquia, el terrorisme y darrerament el nihilisme, de plataforma política, de *modus vivendi* com qualsevol altre.

En Leroy Beaulieu ha anat emisenat, en nom de la economia y de la moral, les «doctrines d' odi», pero ells explotan las passions d' odi y de venjansa en nom dels despilfarros del panxisme.

Els tan solament son capassos de disfressarse de Furies reditives pera atissar als remats d' inconscients de la pseudo-república y de la pseudo-revolució, que necessitan com els bens del mossech del gos de presa, pera formar les «masses», es dir el pilot la multitud desorganizada, la plebe apostática de la propia dignitat y la propia llibertat, la turba esclavizada sots la férula d' un *vivand* disfressat de despota y de tirá de suburbi, perquè 'ls hi falta el bon seny y li fermenta la sanch.

A aquestos infelissos, que per manca de cultura y forsa de voluntat, se condemnan a ells mateixos a dur a coll-y-bé al propi trasquilador, van dirigides les següents tendrissimes paraules:

«La prudencia, digan lo que quieran algunos sociólogos «librescos», no es buen camino para llegar a la

INDUSTRIES CATALANES: CONFECCIÓ DE BLONDES

El grabat que omple avuy la primera fulla de nostra publicació reproduheix un quadro de color, molt fàcil de veure en nostra costa llevantina y singularment y ab molta freqüència a Arenys de Munt, poble en el que la manufactura de blondes y puntes agermana ab son treball a n' aquell vehinat dintre d' un ambient d' alegria montanyenca. Desde temps molt antich que té importancia a Catalunya tandelicada industria. Com tots els rams de la producció, ha atravesat diferents crisis, que si per un moment han produhit alguna dificultat al seu desenrotll, la calitat del article ha sigut suficient pera triomfar, acreditant la fama que 'n blondes blanques y negres correspon a Catalunya. L' importació de blondes extranyeres de Flandes, Paris y Lyon en el segle XVIII fou molt considerable, fins al punt de esser precis als industrials dedicarse a altres classes de puntes pera poguer resistir els efectes d' aquella competència. L' industria nacional se trová, donchs, en crítiques circumstancies, fentse necessaria una mida proteccionista que vingué ab les ordenances del any 1723, prohibint introduhir en territori espanyol tota mena de blondes y puntes.

Els articles en blanch que 's confeccionan a Catalunya son conssemblants

en estil y calitat als que surten de Lille, Bruseles y Chantilly. En alguns pobles el nombre de treballadores que fan anar els boxets del cuixi es importantíssim, essent un d' ells Arenys de Munt, a qual pintoresch aspecte uneix la fama justament guanyada en tan important manufactura.

Secretariat del Poble
Consultes gratuïtes de 7 a 8 del vespre.

Oficina gratuita de colocacions
Les ofertes en la 4.ª plana.

realització de les aspiracions republicanes. Lo que està fent aquí és fomentar la indignació i el descontento; lo que necessitem és una campanya d'odis i rencors... emprar, para despertar la sensibilitat moral del poble, la calumnia i la mentira si fuera necesario. Todo es lícito: no repararemos en los medios. Cuando se persigue un fin elevado y altruista todos los recursos son utilizables.

Prediquemos el fanatismo y la tolerancia. Estoy cansado de oír hablar de legalidad y de sentido práctico, que tanto recomiendan los pancistas.

No debemos abominar del jacobinismo; no hemos pasado aún el «sarampión romántico». Resulta exótico hablar aquí de implantar procedimientos de concordia; no debemos conceder beligerancia al enemigo; parlamentar con un rival que se burla del derecho y de la justicia es una tontería. Si nos fuera posible le denegaríamos hasta la respiración.

Nuestra situación no es propia para construir y edificar. Lo que está haciendo falta es propagar un nihilismo que destruya y aniquile. Hemos de enseñar a nuestros hijos la canción del odio; llenar sus espíritus de maldiciones y predicarles la venganza.

Un colega local comenta aquest article ab un solt que intitula: «Carregant bombes», en el qual després de recordar un altre article del mateix diari, que era «una excitació pública, clara y concreta al assassinat, al incendi y a la violació», afegeix ab rahó que en els paràgrafs extractats «s'hi enclouen els elements necessaris per a una gran acció criminal».

«No cal res més—continua el colega—per a que complint allò de «un nihilismo que destruya y aniquile» hi hagi qui se senti tan criminalment estúpid que pugui carregar (una bomba), portarla y ferla esclatar al mitj del «ignoscencia multitud d'una ciutat com Barcelona, produint horribles hecatombes, que omplen de bassals de sang humana y de cossos humans trosejats els carrers y gorten la miseria y la desesperació a les honrades classes més desvalgudes de la nostra terra».

Ja deuen sentir una gran interior satisfacció els que tals crims excitin a fer. Ja han trobat ressò en cervells criminals; aquesta propaganda de «un nihilismo que destruya y aniquile» ha tingut la horrosa y trista eficàcia de convertir-se en la més esparveradora realitat.

Lo que no s'comprén és que en una nació que s'compta entre les civilitzades, hont hi ha tribunals de justícia, aqueixes excitacions als crims socials, aqueixa propaganda de «un nihilismo que destruya y aniquile» se pugui fer públicament i impunement y s' deixi que aqueixa llei criminal germi en cervells predisposats al crim y fructifiqui en aquestes horribles y sacnantes hecatombes que ja fa anys està regant de sang y omplent de cossos humans destrossats els carrers de la capital de Catalunya.

«No hi ha lleys escrites, no hi ha tribunals, no hi ha acció popular, que defensin la nostra societat contra aqueixos crims y contra els que excitin a realitzarlos?»

«No's pot fer res contra aquestos que volen «destruir y aniquilar», que ensenyan a sus hijos la canción del odio, les llenan sus espíritus de maldiciones y les predicán la venganza?»

Lo que s'pot fer contra aquestos antropòfachs és aplicar els remeis que senyala en sa obra premiada per la Royal Academia de Ciències Morals y Polítiques l'autor de's *Caracteres del anarquismo en la actualidad* y el mateix Buxadé en son opúscol *La razón contra la anarquía*.

Pero en nostra opinió lo que cal ab més urgència es arrancar la vena que porta als ulls una part del públic treballador, la menos ilustrada y moralizada.

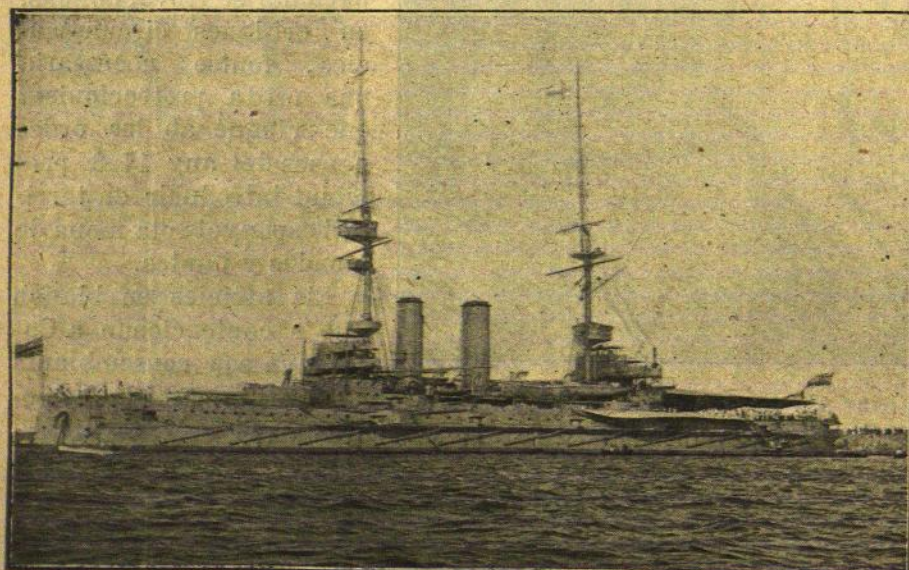
Perque si no hi hagués públic capàs de llegir sens indignar-se aquestes salvatjades y de protestar en la forma més contundent contra'l diari que les escriu, es dir, donantse de baixa, deixantlo sense subscriptors, contestantli ab el menyspreu que imposa en aquestos casos la dignitat humana, no s'escriurien aytals monstrositats.

Pero, per vergonya nostra, aquest públic existeix. Fa temps que ho venim dient: S'està inoculant en el cor del poble el virus del odi y la rabia social. Y l'avenir que ns amenassa es més que'l socialisme, es l'anarquisme foll.

Contra aquest perill ha lluytat fins avuy nostre setmanari complint una obra de pacificació fundada en la justícia, que no necessita d'emborratxaments de passió, y en la caritat, que es la virtut sedant de tots els odis socials.

Les cooperatives de vinicultors a França

Donat en el nostre país, un bell exemple de cooperativa de vinicultors y tenint en compte que aquest medi es de salvació per a nosaltres, ens complahem

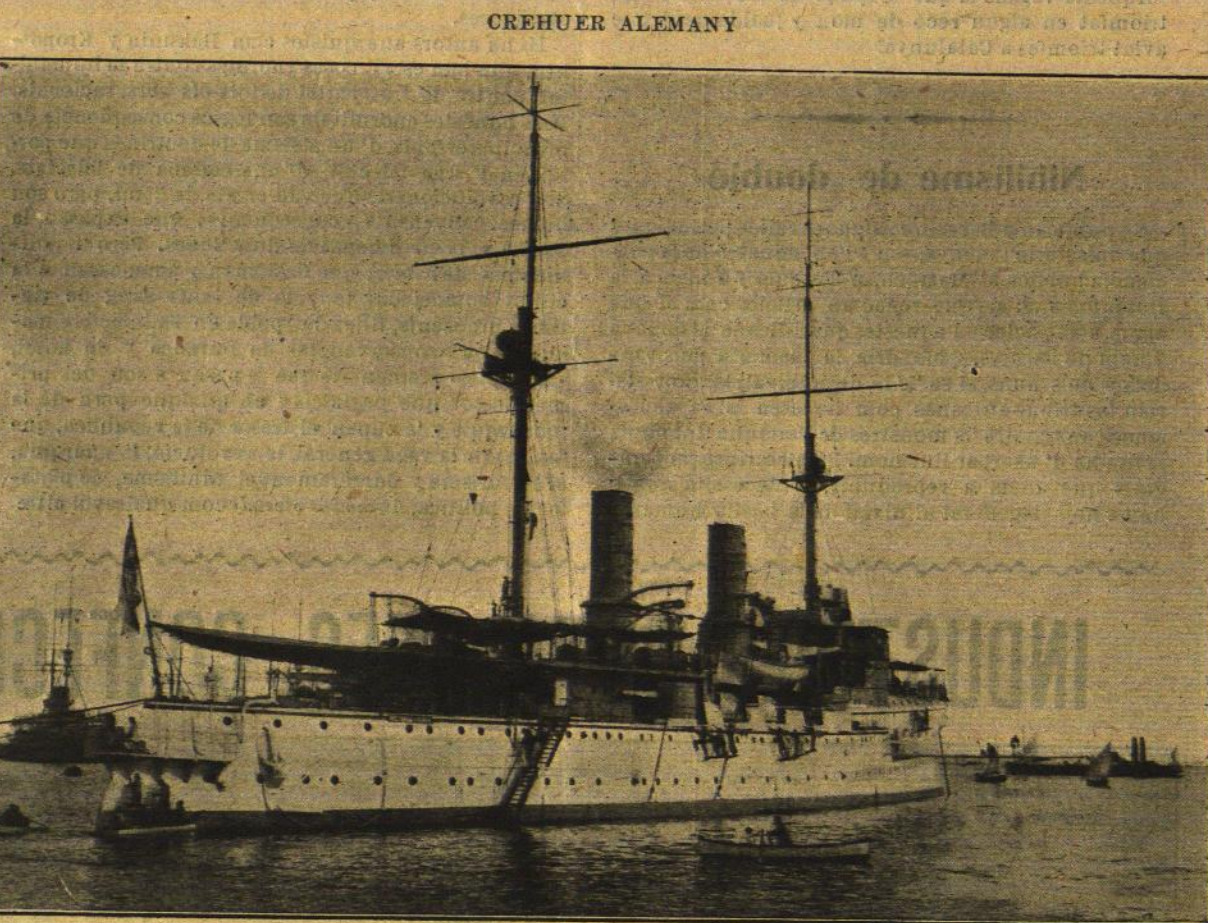
Acorassat «Queen», almirall de l'esquadra britànica

en portar aquí, traduït y en extracte, l'article apartat a «Le Reveil Agricole de Marseille, ab el títol «La Cooperative Vinicole de Camps».

«Després de molt temps, el món agrícola se preocupa de la formació de cooperatives de venda; les quals són un segur pe'l pervenir, ja que no al present, del progrés de viticultura, en qual ordre encara no s'havia intentat res. Avuy es una realitat la prova d'una cooperativa vinícola a Camps-les-Brignoles, herms barri de Var, bellament enclavat al peu d'una montanyeta y s'ha una bona esplanada de terrenys fer tils. La iniciativa d'aquesta obra es deguda al alcalde M. Marin, un home d'empenta, qual nom es garantia de que aquesta obra serà profitosa.

Castigats els vehins d'aquelles encontrades ab no poder vendre llur vi, molts ni tenen botes hont posarlo. Alguns amichs han fet les bases d'aquesta cooperativa, quals conseqüències benefactores no trigarán a veure's.

Aconsellats per M. Vernet, el treballador professor d'agricultura del departament, els principals agricultors formaren llurs plans, buscaren un terreny no conreat, y comptant ab un Crèdit agrícola, han edificat el magnífich hostatje o establiment, que hem pogut visitar.

Victoria Lluisa

Aquesta «cava» ha estat construïda a base d'un capital de 8,000 francs, dividits en parts de 25 francs, y recollits per medi d'un emprèstic a llarg plassu y a un interès molt reduït. L'establiment se compon de caves de ciment armat, botes d'una bona premsa y de tots els instruments necessaris per a la conservació dels vins.

Els útils son encertats, lo mateix que l'arreglo de la cava; lo qual fa honor als consells de M. Vernet, professor de agricultura, M. Morel y dels associats que s'han ocupat de tot. El transport de les brises a la premsa se fa per medi d'unes portadores que corren per dues línies en forma de T, lo qual disminueix un bon tros el treball a ma; per últim, un fort alambich acaba de completar l'instal·lació vinatera.

Després que la brema s'ha fet en comú y s'ha posat el vi a les botes y s'ha venut del tot, se procedeix a partir els beneficis a prorrata tenint en compte la quantitat de rahims que cada hù hi ha aportat. Cada soci te dret a 72 litres de vi per quintal de rahims. Se compta, en efecte, que 100 kilos de rahims donen 62 litres de vi de gota y 13 litres de vi de premsa, dels quals se n'han de deduir 3 litres per pèrdues, etc. Lo que la cava retira com a rendiment sobre 72 litres de vi per 100 kilos de rahims serveix per pagar la manutenció, que aquest any està valorada en 25 cèntims per hectòlitre, o be per formar un compte d'amortització especial al mateix temps que pagar l'interès del capital prestat.

L'Associació compta en l'actualitat ab un centenar de socis y la cullita ha estat de més de 4 000 hectòlitres, venuts aquest any a una casa de París. El comerç ha vist ab bons ulls la organització de la cooperativa, puig així podrà colocar els vins a bon preu.

L'exemple serà seguit a tota la comarca de Var, tant es així que ja s'anuncia la construcció de caves cooperatives a Saint-Tropez, Néoules, Cogolin y Grimaud.

Sota l'ornamentació de la porta d'entrada a la cava, un soci, M. Borel, hi ha fet inscriure aquest vers, del que'l suposem autor:

Payean aqueon cadran Marco l'aubo novello. Reveillo-li paysan, E donarbi la parpele.

Més avall hi ha escrits aquets mots: «Unió - Solidaritat», síntesi d'aquestes associacions que ns

portarán una era de pau, justícia y germanor, donchs, a la unió y solidaritat no hi ha qui hi resisteixi quan se saben fer aquets mots pràctichs.

LA CASA PAYRAL

Oh, quin mas més bonicoy!...

miral be, prenda estimadal!...

miral be, qu'es el encant

de tots els ulls de la plana!

Al bell peu hi corre'l riu,

hont s'hi enmira la cara;

marge amunt albes y alochs,

marge avall rosers y saules,

L'aureneta hi fa son niu,

ombra suau li don la parra,

y l'aloba y'l passarell

li cantan tendres passades.

Pe'l voltant del porxo ombriu

hi ha cent buchs a l'esplayansa,

CREHNER ALEMANY

hont hi destrian la mel

les abelles endaurades;

mel xuclada de les flors

d'atmetller y tortellatge,

d'orenga y de romani,

de lligabosc y de salvia...

Oh, quin mas més bonicoy!

quin sojorn de dolça calma!...

Trescents anys que'l seu bon nom

y'l seu bon govern l'aguantan;

el portal es sempre obert,

la Caritat es son guarda.

Tant bon punt s'alsa lo jorn

cadascú ja hi trob'sa tasca,

y quan el sol torna cluch

hi dinda la «Deu Vos salve»...

Lo servey hi es ben mirat

sense rònchs ni males-carres;

quan cau xacros o envellit

més se'l vol, més se'l recapta.

No se'l treu, no, com a un gos,

(com solen fer pe'ls vilatges.)

tant si es sà com desvalgut

fa vida y mort a la casa.

Oh, quin mas més alegroy!

quin sojorn de dolça calma!

Per ferlo del tot hermós,

isots ta hermosura hi mancava!

RAMON MASIFERN.

LA MÚSICA

III

Son simbolisme

Vejem com, partint de la materia prina del pur só, se forma un sistema musical d'una unitat y varietat asombroses, que retrata 'ls modos de ser y lleys fonamentals del nostre món. Pero, en els detalls, aquestes formes musicals no reteren res, y constitueixen un món diferent, exclusiu y propiament musical. Tal es la pura Música, del modo com se troba, generalment quan no va junta ab lletra, en les obres pianístiques y orquestals dels grans compositors antics, en les Fugues de Bach, en les Sonates y Sinfonies de Haydn, Mozart, Beethoven. Mes al ajuntarse ab alguna idea poética determinada, o ab alguna obra teatral, la Música experimenta la necessitat de ser de

una manera adecuada a la lletra aquella, y aleshores es quan neix el *simbolisme musical*, es a dir, la imitació, per medi dels sons, no ja del aspecte general del Univers, sino de les seves formes y modos de ser més concrets.

Aquí sols es possible la imitació, no'l retrate o copia. A pesar de la seva gran complexitat, no te prous medis la Música per descriure exactament la infinita complexitat de lo real. Mes per lo que toca a aquets medis de imitació o simbolisació, si que no hi ha cap més bella Art que puga solsament compararseli, y ni'l simbolisme dels colors, ni tots els simbolismes imaginables valen res al costat de la assombrosa facultat simbolisadora musical. Anem a ferho compendre ràpidament.

Sempre s'han distingit ja 'ls sons en alts o baixos; s'ha dit que formaven *escales* y *salts*, y que pujavan y baixavan. La intuïció tancada en el llenguatge corrent ens dona aixís la primera prova del poder simbolisador d'aquesta Bella Art. Realment els sons no son alts ni baixos, sino diferents de tò, ab una diferència especial seva, pero sembla talment que ho sigan, y ajuntant a n' aixó la propietat que tenen de diferenciarse gradual e insensiblement — formant *escales* — compendrem com la Música pot produirnos l'efecte de *pintar*, dibuixar *línies*, y contenir *figures* variades.

En efecte, una *escala* continua cap al extrem *agut* — extrem, altre paraula figurada — semblarà una línia ascendent.

Dos sons succeïntes, més no per *escala*, un salt o un cambi soptat de direcció en una línia.

Un acort, un cos plé y orgánich.

Dos acorts enllassats, l'un un poch més *extens* que l'altre, un augment de volum en son cos.

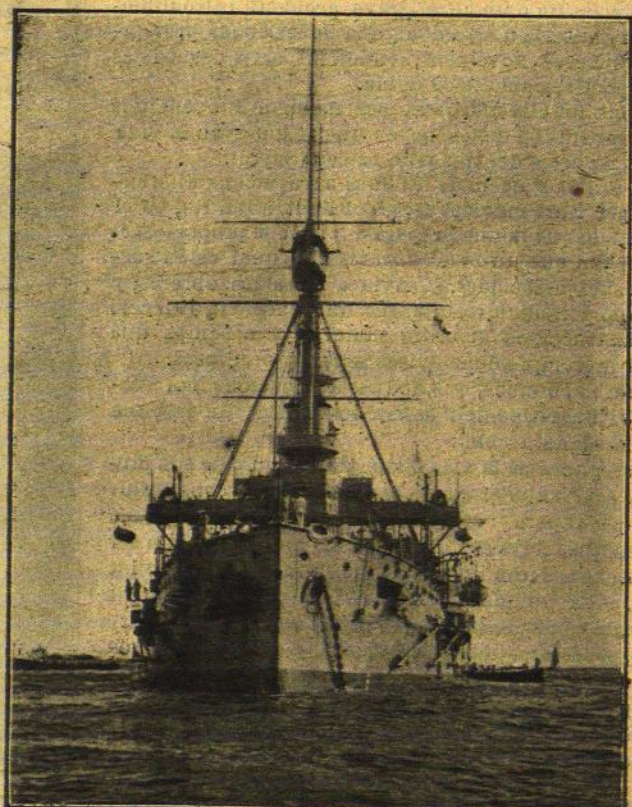
Un acort faltantli una de les seves parts armòniques components, alguna cosa buida, etc.

Si dels canvis de tò passém als de moviment o duració, la propietat de *pintar* de la Música serà encare més evident, ja que en el moviment no s'hi enclou apenes simbolisació. Desde'l més pausat fins la més viu podrán els sons imitar tots els moviments y canvis del monreal, y donar la impressió de lo *elegant*, *graciós*, *sublim*, etc. igual passarà ab les deferencies de *forsa*. Y considerant que lo material es figura de lo espiritual, y que, per lo tant, lo dit de les línies y dels cossos y volúms materials pot ser també aplicable a les formes creixents o decreixents dels sentiments y idees, — les quals la Música podrà aixís també imitar, — y ajuntant a tot aixó que pot simbolisar la Música, lo que realment *retrata*, com ja sabem, — diferencies de perfecció, de contradicció, de *desorganització*, de canvis tranquils o sobtats de naturalesa, de categoria, etc., etc. — reunirem una munió d'elements que farán de la Música una Bella Art que d'una part conté la Unitat y l'Armonia més perfecta, com may la veyém en el fragment d'Univers qu'ens envolta, y d'altra part, la Varietat més gran de medis per retratar y imitar aquest Univers. ¡Y encare lo més notable serà que a la formació de tant vast sistema musical s'hi haurà arribat sense premeditat disseny, sense plan, sense voluntat dels compositors; de una manera completament intuitiva, natural y providencial!

Presentem alguns casos de simbolisació.

Si volém imitar, per exemple'l galop d'un cavall, ab els seus sorolls y moviments diferentment accentuats, pero repetintse sempre la mateixa sèrie, no ns caldrà més que escullir tres moviments d'aquesta especie, y tres sons formant salts petits y regulars, tots del *acort perfet* (ja que en lo que s'tracta de pintar no hi ha res que fereixi la sensibilitat, res *dissonant*) y repetirho també continuament. Aixís ho fa Wagner en *La Walkyria*.

Si volém indicar l'afecte d'una rellicada,

Acorassat «Prince of Wales», vice-almirall de l'esquadra britànica

Homenatge al obrer

Març Molins

celebrat pel Ateneu Obrer de la Sagrera i de qual festa 'ns ocuparem en el darrer número.

les notes de la escala cromàtica, que cambian insensiblement, fetes ab moviment viu, ens servirán a maravellosa. També ho fa 'l mateix Wagner en *L'Or del Rin*.

Si volém imitar una tempestat, el remor continuat e igual dels sons baixos indicarà 'l remor sort i la agitació dels elements; els canvis de modulació i de forsa, els seus canvis; trets cromàtics ascendents i descendents ab sons doblats, 'l udolar del vent; d' en tant en tant un tret de notes molt altes i saltades descendint ràpidament i apagantse al instant serà un llampech, etc. D' aquest modo ho fan Beethoven i Verdi en la *Sinfonia Pastoral* i en *Rigoletto*.

El desitj amorós s' expressarà ab moviment pausat, llenguít, i sons dissonants que 's deturaran, ascendint cromàticament, i farán desitjar el consonant següent, sempre sense punt final satisfactori.

La compassió i emoció fonda, qu' arrenca el plor, i produeix aquella extranya voluptuositat, la imitarém ab notes cromàtiques doblades, estrenyentse poch a poch la seva distància (pujant les graves, i baixant les agudes), y en el punt en que sembla vagin a toparse, farém sentir sobtadament una inesperada modulació a un acord satisfactori *perfet major*.

El remordiment podrà expressarse d' un modo senzill ab aguts i forts doblats, a igual distància y descendint cromàticament; aquest doblament imitarà l' aspecte d' una cadena, d' un jou del qual el pecador no pot desferse. (Aquests tres exemples darrers son de la obra *Parsifal*, de Wagner. En fi, pera acabar y tenint sempre en compte que *per si soles, sense la lletra o programa adjunt, aquestes imitacions o simbolitzacions no 'ns farán veure res clar, pero que ab la ajuda de la lletra si que resultaran manifestes y evidents*, pera acabar, dich, presentarém un altre exemple, explicat detalladament, d' aquesta curiosa y maravellosa facultat de la Música.

En la mateixa obra *Parsifal*, en el primer acte, el rey Amfortas se dirigeix de bon matí cap al bany, qu' espera aliviarà 'ls seus cruels sofriments de tota la nit, y experimenta ja grat e inesperat consol al contemplar l' espectacle de la Natura, despertantse als primers raigs del sol, y la perspectiva del gran llach o mar que s' exten devant sa vista. «Què bell, diu el rey—contemplar el bosch y el sol ixent! La onada del sacre llach me refarà!» La lletra pot fer d' un cap a l' altre descriu el bosch, o 'l gran llach, o, de una manera vaga, la Natura. Mes altra situació, en la qual un cavaller contempla 'l següent d' Amfortas com s' allunya cap al llach, y mentrestant la música fa sentir el mateix tema, ens revela qu' es el llach lo que aquesta descriu; y la estructura musical, ja de pura impressió, ja analizada, no 'ns presenta més qu' això: la visió del llach o mar tranquil, el maravellos espectacle de la immensitat d' aigua extenentse fins a l' horitzó ab son remor incessant, son himne etern, y ses onades succeintse y enllasantse sens parar.

Hi ha en el tema un sol acord *perfet major* sempre, invariable, del un cap al altre: veus aquí la gran monotonía y uniformitat del mar. Aquest acord no té la nota fonamental com a sò més baix, està lo que se 'n diu invertit, y tampoch la tè en sa nota més alta: veus aquí una doble impressió de vaguetat, de imprecisió, de falta de forma definida; tal es el líquid element. Hi ha un moviment de sons que desde els baixos ascendeix uniformement, y torna a repetirse sempre, ab més distància entre 'ls primers sons qu' entre 'ls últims, que van acostantse gradualment a mida que pujant: veus aquí 'l moviment incessant de l' aigua, les ondulacions petites que, més visibles y grans vora la costa, s' estrenyen y 's perden de vista cap al lluny. Mentres comensa 'l tema ab aquest moviment intern, la nota aguda està fixa e inmovil: es la línia pura que clou el mar en l' horitzó. De sopte s' inicia en aquesta línia una ondulació d' un altre gènere, la preparació de la onada, ab un insensible pujar y baixar de sons pròxims entre sí, una veritable ondulació i el sò de la melodia fa un salt, passant a altre agut, (la onada que s' alsa), y baixa al pròxim immediatament (la onada que baixa);

se detura (aixís ho fa també la onada), salta més avall, y més encare altre cop (la onada descendint completament), y aleshores ab un moviment cap endalt, se repeteix lo mateix dues vegades ab sons cada cop més graves. (La formació d' altres onades, que, desde 'l lluny, van acostantse cap a la costa). Però encare no n' hi ha prou; pera expressar el

impiment, creiximent y multiplicació de les onades al topar ab la costa, se repeteix el mateix tret melòdic, més abreviat, pero multiplicat també, sentintse al mateix temps en regions més baixes y 's creua y 's combina de mil maneres durant una estona. Tot: la grandesa monòtona del mar, el seu incessant moviment, la enllessa e igualtat de canvis de les onades, pujant, baixant, deturantse entre mitj, y enllasantse, tot està expressat maravellosament per la música!

«Oh mar del Univers, quals ondulacions produeixen aquestes infinites y variades formes de la Realitat! Oh mar de la música, que ab el fons substancial del sò puríssim evocas devant nosaltres altre mon de formes variadíssimes! Com poden no assemblarvos, com pot el vostre dúctil element primordial no doblegar-se a tots els canvis, a totes les figures, a totes les combinacions, ab ses maravelloses aigües, si tot es semblant en la Creació, tot figura d' altres coses, tot multiplicació d' efectes d' una mateixa causa? L' esperit sent increïble consol al observar totes les Diferències foses y desvanescudes en el si de la pura Unitat y Simplicitat!

Estava reservat a n' els nostres temps el veure creixer y formarse sobtadament aquesta Bella Art, tan pobre en temps antich, tan rica avuy, resum de totes les altres Belles Arts; en els temps actuals, en que el sech pensar y raïonar ha arriyat a les seves darreres conseqüències, y ha traspassat els seus límits, es quant ha grillat sobtadament devant nostre, com a compensació aquesta visió intuitiva musical, aquest mon diví, ahont tot es fàcil, sense esforços, benaurat y puríssim, y que, no obstant, compendia totes les infinites analogies y formes universals!

M. DOMÉNECH ESPAÑOL.

Festa del arbre fruiter

Ha tingut lloch a la vila de Moyá coincidint ab l' inauguració d' un Sindicat y Caixa rural. Entre les personalitats que hi assistiren recordem al llorajat tenor Sr. Viñas, al Governador civil Sr. Ossorio Gallardo, representant de Sa Majestat, el diputat a Corts pe 'l districte

FESTES DE VALENCIA — BATALLA DE FLORS

Carrossa guanyadora de lo primer premi

Sr. Ferrer y Vidal, al senador senyor marquès de Camps, als diputats senyors Cambó, Soler y March, y Garriga y Masó, representants dels Ajuntaments de Manresa, Caldes de Montbui, Centelles, Estany, Calders, Collsuspina, Castellersol y altres.

Entre altres representants de corporacions agrícoles recordem els senyors Maspons y Camarasa, de la Federació Agrícola Catalana-Balear; Narcís de Planella, del Sindicat de Monistrol de Calders; Salvador Boquet, de la Delegació de la Cambra del Vallés a Caldes; Valentí Ponsa, de la Caixa de Crèdit de Monistrol, etc.

Se reuniren tots al hostatje del Sindicat, en el que fou servit un esplèndid dinar. Després passà la comitiva a reunir-se a la Casa Consistorial, d'ahont ab orquestra y acompanyament de tot el poble, van anar a presenciari la plantada d' arbres fruiters pe'ls noys de les escoles. En Ferrer y Vidal va dirigir als noys sentides frases explicant la transcendència de l'ideal de la Lliga del Arbre fruiter.

L' inauguració de les obres socials esmentades tingué efecte en un espayós envelat.

La entrada de la comitiva oficial va ser rebuda ab grans aplaudiments y aclamacions.

Se colocà a la presidència 'l governador, fentli costat el senyor Ferrer y Vidal, l' alcalde don Dionís Morató, el reverent senyor Rector, el senyor Viñas, representants en Corts y els representants de Municipis y entitats agrícoles.

Obert l'acte pe'l senyor Ossorio, el senyor Viñas va llegir un treball explicant què es lo que ha fet la Lliga de Defensa del Arbre fruiter y què es lo que farà.

Uns noys de les escoles de Moyá digueren varies poesies alusives a la festa.

Seguidament el secretari del Ajuntament senyor Canet va donar lectura a les adhesions rebudes, haventhi del senador senyor Farguella, del diputat a Corts senyor Rahola, del diputat provincial senyor March, del alcalde de Valencia, Circol de la Unió Mercantil, Cambra Agrícola del Vallés, etc.

Parlaren després alguns oradors senyalant les ventajetes que en els ordres social y econòmic podran obtenir-se ab les institucions referides.

En la impossibilitat d' extractar tots els discursos, ens fixarem tan sols en el notable parlament del fundador del «Sindicat agrícola» de Monistrol de Calders y de la «Caixa de Crèdit» de la mateixa població, quals Estatuts publiquem en nostre setmanari, el jove sociólech, Mossen Lluís Gomis.

Després de manifestar el seu entusiasme per les obres socials, afirma que la festa del arbre es simbol de cultura, moralitat y justicia. Ho es ab doble motiu, puig la festa coincideix ab la inauguració del «Sindicat» y de la «Caixa de Crèdit».

Les Caixes proporcionan diners als agricultors, y els diners son la base pe' l' progrés de l' agricultura. Les Caixes se basan en la solidaritat, en el crèdit dels socis. Y aquesta solidaritat es una proba d' educació social y un gran avens en la cultura. Afegeix que la Caixa representa la selecció y la cooperació de totes les bones voluntats; fomenta l' estalvi, y estalvi es l' epemich de les plagues socials: joch, alcoholisme, luxu, disbauxa, etc. L' estalvi, ademés, converteix al treballador en propietari. Es, donchs, un gran element de cultura y moralitat. Pero la Caixa, ademés, es la gran enemiga de la usura y sustitueix l' autoritat abusiva del cacich per l' autoritat paternal de la Corporació. La Caixa allunya la plaga dels acaparadors, es la contraposició de la lluita de classes, el restabliment del ordre y del equilibri social, y, per consegüent, una ferma garantia de respecte a la justicia.

Passa després l' orador a fer un erudit compte de les Caixes que avuy funcionan a Catalunya y en tota Espanya, y ab una eloqüent peroració manté sospesa l' atenció del auditori al parlarli del únic Agricultor que ha sembrat del no res totes les llebrors y ls' hi dona increment; del gran Agricultor que té 'ls homes per conreu, que vol per tots la fermesa de la justicia y la dolçura del amor, y ab el qual ls' homes son tan oblidadissos y desagradats. Aquest Agricultor es Deu. Y acaba ab aquest lema: Uns per altres y Deu per tots.

Planteu arbres, que ells son la salut dels camps: atreuen les plujes, evitant inundacions y pedregades. Qui planta un arbre fa una obra bona; qui en planta molts, reconstrueix un tros de patria.

Els servís diuen: «Qui talla un arbre fa tan mal com si matés un home».

Diu un proverbi árabe: «Qui en el curs de la seva existencia planta un sol arbre, ja no ha passat inútilment sobre la terra».

L' ideal de la Lliga de defensa de l' Arbre fruiter, es purificar les males costums, restablint l' imperi de la llei, y fomentar la replantació dels arbres fruiters en els camps.

(DE LA LLIGA DEL ARBRE FRUITER)

CAIXA DE CRÉDIT

del S. H. de Monistrol de Calders

(Conclusió)

Drets dels socis.—1.er Imposar diners en la secció d' estalvis de la Caixa ab preferència als que no son socis. 2.on Solicitar manlleus de la secció de préstams. 3.er Assisir a les Juntes generals ab veu y vot 4.art Obtenir manlleus sens interès en cas de malaltia. 5.int Poguer ser soci de la secció de socors pera la vellesa.

Devers dels socis.—1.er Respondre solidariament ab responsabilitat ilimitada de les obligacions contraetes per l' associació en forma legal y reglamentaria. 2.on Asistir a la Junta general. 3.er Desempenyar grauitament els càrrechs. 4.art Depositar 10 pessetes sense interès. Les cinch pessetes se tornaran en el dia de la baixa de soci y les altres cinch al complir els anys de la imposició. 5.int Renunciar, en cas de morositat en el pago, a ser demandat judicialment en son domicili, sometentse a la jurisdicció de la Caixa demandant.

Condicions pera ser soci.—1.ª Serne del Sindicat Agrícola. 2.ª Trovarse en plé exercici dels drets civils. 3.ª Observar bona conducta que ofereixi garanties de probitat. Els treballadors econòmics y honrats son admesos encare que no tingan un céntim; en cambi els ganduls, vicioos y malgastadors son exclosos encare que tingan un milió. 4.ª No perteneixer a cap altre societat que exigeixi la responsabilitat solidaria ilimitada pe'ls socis. 5.ª Depositar deu pessetes sense interès. 6.ª Ser admes pe' l' Consell Administratiu o en son cas per la Junta general en votació secreta. Avans de l' admissió ha d' informar la Comissió Informadora com si's tractés de concedir un manllen.

Garanties pe'ls socis.—Encare que 'l soci de la Caixa respón ab responsabilitat solidaria ilimitada de

FESTES DE VALENCIA

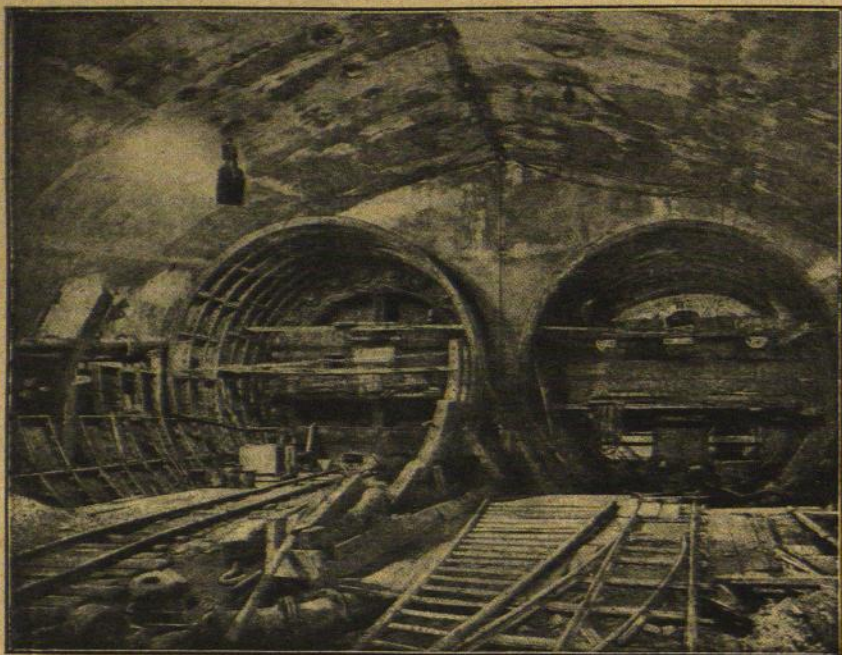
Carreres de «choves», grupo que obtingué'l primer premi

totes les obligacions contraetes per l' Associació, aixó es, respon ab tots els seus béns de les mateixes, no obstant, aquesta responsabilitat ilimitada podria dirse que es sols de nom, porque de fet es limitadíssima, millor dit, se reduïx a res, per tenir totes les garanties de que no ha de perdre ni un céntim. El respondre un soci ab tots els seus béns de les obligacions de la Associació res significa, porque ab lo que 's diu te respon sempre tothom del més petit deute. Lo important es sapiguer a quant poden pujar aquestes obligacions, aixó es: quina es de fet la responsabilitat d' un soci. No pot ser més limitada aquesta responsabilitat, es casi bé ilusoria.

Cada soci coneix y fixa el límit de la seva responsabilitat y no contreu més obligacions que les que vol. Coneix y fixa 'l límit de la seva responsabilitat, porque sols se destinen pera imposicions y manlleus les quantitats votades en Junta general. Y no contreu altres obligacions que les que vol, porque sempre pot sortirse de l' Associació.

Aquesta responsabilitat coneguda y fixada pe' l' mateix soci se reduïx a la part proporcional corresponent. Aixís per exemple: Si la quantitat destinada a imposicions y per lo tant a manlleus, es de 1.00 pessetes y son 50 els socis, respon sols de vint pessetes. Aixó en el supòsit impossible de perd'es tots els fondos impossats. En el supòsit, casi també impossible de perdres una décima part dels diners imposats, respondria sols de dues pessetes. De manera que en els cassos del tot improbables de que 's perdessin tots els fondos (1000 pessetes) o una décima part (1000 pessetes) perdria 'l soci vint pessetes o dues pessetes.

Pero aquest es un supòsit casi impossible, com hem dit, per haverhi totes les garanties de no perdres ni un céntim, ja per part de l' administració de la Caixa, ja per part dels socis prestatari o enmanlleuadors a qui 's deixan els diners imposats. Per part de l' administració de la Caixa: 1. Per ser elegits pe'ls mateixos socis els individus del Consell Administratiu y de la Junta de Govern. 2. Perque de totes les quantitats rebudes o deixades s' extén desseguida el corresponent rebut. 3. Per acreditarse les operacions, del dia ab la firma del President Inspector, del Secretari y el Caixaer en dos llibrets especials. 4. Per ingressar els fondos, les pólces de préstams pagals o pendents de pago y demés documents justificatius

Túnel pel que travessarà l'Sena el ferrocarril de Nort Sur a París

de pago en la caixa de ferro tancada ab tres claus distintes. 5. Per exposar-se mensualment al públic el balanç de totes les operacions. 6. Per vigilar y fiscalitzar totes les operacions el President Inspector. 7. Per obtenir la Caixa un benefici d'un dos per cent a io menos en els préstams.

Per part dels socis prestataris o enmatllejadors existeixen també totes les garanties, per constar que tenen voluntat y possibilitat de pagar. Abdués condicions són la més ferma garantia. Consta que l'soci enmatllejador té voluntat de pagar per ser soci de la Caixa que, com s'ha dit, ha de ser persona coneguda, velinea del poble, mereixedora de confiança y admesa per la Junta General Consta igualment que l'soci enmatllejador té possibilitat de pagar per deixar-se diners sols pera objectes reproductius agrícoles, així es: pera coses que l'enmatllejador ne tregui algun benefici. Y aquest benefici es la millor prova de la possibilitat de pagar.

¿Pot haverhi més garantia? Suposem més. Fingim el cas, del tot hipotètic o imaginari, de perdres, malgrat totes les garanties dites, una decima part dels fondos deixats en calitat de préstams. En aquest supòsit ¿haurien de pagar els socis la part corresponent, així es, les dues pessetes en l'exemple citat d'haverhi mil pessetes de fondo? De cap manera. Perque pera pagar els crèdits que no realisen els socis enmatllejadors esta la fiança solidaria que fan els dos fidadors.

Es més encare, suposem també (y es molt suposar) que tampoch els dos fidadors cobreixen els crèdits dels enmatllejadors moresos. En aquest desgraciat com hipotètic cas, tampoch s'ha de recórrer a la responsabilitat dels socis. Queja encare l capital soial, que serveix pera cubrir els crèdits irrealizables.

veyem com se perden els interessos colocats en establiments de crèdit importants, en cambi resten segurs els colocats en Caixes rurals de Crèdit. Per aixó se multipliquen y progressen les Caixes rurals d'una manera extraordinaria fins el punt d'existirne en l'actualitat a mils y a mils en totes les nacions, contant la major part ab un capital social d'un grapat de mils duros.

Guardioles —Pera facilitar els petits estalvis se deixaràn als impositors unes guardioles de ferro tancades ab una clau que restarà en poder del Consell Administratiu de la Caixa. Sens la clau es impossible treure l's diners fidejats a la guardiola. S'obriràn a petició dels interessats.

Premis a la previsió y al estalvi. —A fi d'any se sortejaràn dos quartans de terra de regadiu, per un any, entre l's socis de la Caixa. També se sortejaràn tres impositors de quinze, deu y cinch pessetes entre l's impositors de la Caixa. La primera entre l's cinch primers y les demés entre tots. Al que més hagi estalvi t, ateses les circumstancies, se li donarà una impositió de vint pessetes.

Hores de despatx. —El despatx de la Caixa estarà obert tots els diumenges de 8 a 9 del mati, en els mesos de Maig, Juny, Juliol, Agost y Setembre, y de 9 a 10 del mati en els mesos restants.

Mosistrol de Calders, Juliol de 1908.

Moviment obrer y patronal

En el teatre Campoamor, d'Oviedo, ha tingut efecte un mitin per obtenir del Govern que la projectada esquadra sigui feta a Espanya uti-

Garanties pe'ls impositors.

—Son més grosses encare que les del soci de la Caixa. Tenen totes les garanties dels socis de la Caixa, més la garantia que ofereixen els mateixos per respondre tots ells de les quantitats imposables.

En virtut d'aquesta responsabilitat dels socis de la Caixa, els acreedors poden exigir el cumpliment dels compromisos: 1.er A la Societat, 2.on Al Consell Administratiu o a la Junta de Govern. 3.er A un dos o tres de's socis. Pera procedir contra aquestos es indispensable que no existeixin fondos en la Caixa.

¿Poden haverhi més garanties pe'ls impositors? Si els socis de la Caixa tenen seguretat de que res han de perdre, molt més ferma es aquesta seguretat pe'ls impositors.

Aquestes garanties expliquen el perquè, mentres

lisant els serveys de la fàbrica nacional de Trubia pera la construcció de canons.

Parlaren alguns obrers, acordantse demanar la suspensió de la subasta qu' estava anunciada pe'l dia 21.

La Federació general de minaires francesos s'ha adherit oficialment a la Confederació del Treball. La primera entitat te un efectiu de 80.000 individus, lo que ha vingut a esborrar el mal efecte produhit pe'l fracàs de la vaga de les 24 hores decretada per la Confederació. Al entrar en ella els obrers de les mines han imposat la condició de que se acceptessin els acorts presos en el Congrès regional miner de Saint Etienne que s' reuni l' any 1906, segons els que ha de respectarse l'autonomia de la Federació general de Minaires.

Entre altres conclusions figuren la de no acceptar l'imposició d'anar a la vaga per ordre superior y la de que reprobava la Federació les campanyes anarquistes y anti-militaristes, afirmant son respecte y amor a la bandera patria.

Entran donchs els obrers minaires a la Confederació del Treball com aliats, servint ses idees de contrapés a les que tant mals resultats acaban de donar.

Hem rebut el reglament de l'Agrupació *El Bienestar del Obrero* que s'proposa fomentar la construcció de cases pera obrers y la transferencia de sa propietat mitjantant un terme d'amortisació.

El Sr. Martí Dalmau, president del *Sindicat Protector del Treball Nacional* ha tingut l'amabilitat de enviarnos tres boniques postals anunciadores dels serveys a que s' dedica dita institució y a la vegada uns extractes sobre la Assemblée Nacional de fotògrafs celebrada a Valencia dels que s' despren l'importancia que ha tingut.

Les conclusions aprobades estan inspirades en un vivíssim sentiment de defensa professional y sens dubte servirán de molt pera son foment y desenrotlló.

Sabem per conductes fidedignes que la vaga de la fàbrica de teixits de la casa Liagostera y Roqué, de Manlleu, plantejada feya més de quinze dies, s' ha resolt satisfactoriament a favor dels obrers.

AURORA SOCIAL, que sempre ha sostingut ben ferma la bandera de amor y justicia sota quals plechs floreix l' armonia entre el capital y el treball, no pot menys que congratularse per tant falagueres noves, aixís com felicitar al Rector y al Alcalde d' aquella població que tant han contribuït, interposant sos bons oficis, a la solució del conflicte.

CRÒNICA SOCIAL

Cambres de Treball

L' Oficina del Treball d' Italia ha publicat una estadística de les Cambres del Treball existents en aquella nació fins a darrers de Juny prop-passat.

Les Cambres son 92, ab 3.747 seccions y 536.514 afiliats.

L' any 1907 eran 84, ab 2.732 seccions y 298.446 afiliats.

Les que més han progressat últimament son les Cambres de Turin, Cremona, Venecia, Bologna, Ferrara, Parma, Messina y Milà.

En el període que comprén l' estadística els ingressos de les Cambres del Treball han estat els següents: Milán, 56000 liras; Bologna, 32.000; Ferrara, 31.000; Reggio Emilia, 30.000; Turin 21.000; Génova, 15.000, y Parma, 11.500.

De les 92 Cambres, 27 están subvencionades pe'ls municipis respectius. Les subvencions formen en total la suma de 61.000 liras anyals.

El treball a Fransa

Segons resulta dels dat's recollits pe'l ministeri del Treball, la situació del treball francès fou la següent en juny de 1908:

1.196 sindicats, comprenent 301.486 obrers, han respost al qüestionari mensual sobre la situació del treball. Entre aquests sindicats, 954 representant 220.404 treballadors han fet conèixer el nombre dels seus companys que están sense feyna, que es de 15.146, o sigui un 6'8 per cent. El mes anterior aquest tant per cent fou de 11'9 y en Maig de 1907 de 6'7 per cent.

El treball, durant el mes de Juny de 1908, en comparació ab el mes anterior, ha estat judicat més abundós pe'l 26 per cent dels sindicats, representant un 20 per 100 dels treballadors.

Estadística sanitaria

La darrera estadística demogràfica sanitaria del mes de Juliol de 1908 es la següent:

Febre tifoidea, 36; verola, 6; sarampió, 33; escarlantina, 3; coquelutxe, 13; difteria y crup, 15; grippe, 5; tuberculosi, 136; sífilis, 11; altres generals, 62; total, 320; del sistema nerviós y dels aparells dels sentits, 180; id., id., respiratori, 111; id., id., digestiu, 233; id., id., gènito-urinari y de ses anexes, 27; estat puerperal, 7; malaltia de la pell y del teixit cel·lular, 8; id., id., dels òrgans de la locomoció, 5; vicis de conformació, 0; primera infancia, 10; vellesa, 5; afeccions produhides per causes exteriors, 31; malalties mal definides, 7; total, 1.052.

L' acció social a Badalona

En la velinea y laboriosa ciutat de Barcelona el «Círcol Catòlic» inaugurarà el prop-vinent diumenge, dia de sa festa patronal, una Caixa d' Estalvis y l' Secretariat del Poble.

Imp, carrer Nou de St. Francesch, 17

SECCIO D' ANUNCIS

COLOCACIONS.—Se necessiten:

Mitj oficial barber pera Centelles.	Meritori pera una farmacia.
Modistas.	Aprentent droguer.
Oficial sabater.	Aprentent confecció de roba blanca.
Oficials cotillayres.	Aprentent 15 anys.
Pantalonera.	Mitj oficial sastre.
Oficiala planxadora.	Practicant pera farmacia.
Tornier metalúrgich.	Retocadors fotogrfs.
Noy de 16 anys.	

NOTA.—Al objecte de no dificultar el funcionament de nostra oficina se fa avinent que aquesta únicament extindrà els seus serveys a las colocacions consignadas en el adjunt anunci, lo que fem present a las personas que faltas de treball acudeixen a nostre domicili social al objecte de evitalshi la perduda de temps y las molestias inherents a una negativa involuntaria per part nostra.—Las cartas se dirigitran a la Oficina de colocacions.

Hores de despaig a la redacció: De 12 a 1 del mitjdia.

NOTA.—Nostres serveys pel carácter eventual de la majoria de colocacions no podem extindrels a las personas de fora de Barcelona, y en el cas de que alguna especialitat vingui a crear una excepció a n' aquella regla se 'ns deurán fer les peticions personalment.

PELUQUERIA

A. SARRA

RAMBLA DEL CENTRO, 1, ENTR.º

Frente al Teatro del Liceo

BOLSA DEL TRABAJO.—Instalada en el Fomento del Trabajo Nacional.

Plaza de Santa Ana, 4.—OFERTAS:

Corredor merceria a Comisió.	pessetas semana.
Maquinista 25 duros mes.	
Meritorio 15 a 16 años 15 pessetas mes.	Meritorio de 15 años, 30 pessetas mes.
Aprendiz jugueter 16 años 25 a 30 ptas.	Joven despacho merceria, 45 pessetas mes.
Muchacho para recados que sepa montar en bicicleta 7	Meritorio de 15 a 16 años.
	Tenedor libros una hora diaria 50 ptas. mes.

(En la secretaría de la institución hay nuevas listas)

EL MEJOR Y MÁS AGRADABLE PURGANTE

Laxante, refrescante, diurético, digestivo y depurativo

TISANA DEL LABRADOR

Cura el estreñimiento, los catarrros, gastricos e intestinales, la toz, la bilis, los resfriados, los dolores ciáticos y neurálgicos; facilita la digestión, calma los calambres de estómago y vientre; es muy agradable al paladar; no fatiga al paciente.

En farmacias y Droguerías: Cartera con 2 paquetes, 0'50 pesetas; por correo 0'60.—Se admiten sellos

Depositarlo: AUSTRI, Vertrallans, 5, 3.º—BARCELONA

HERPES (Brians)

La pomada y esencia anti-herpéticas de Botta preparadas por Borrell, curan de un modo prodigioso los herpes y demás enfermedades de la piel por inveteradas que sean. Son tan eficaces las virtudes de estos remedios, que se han curado con ellos personas que tenían muy arraigados los herpes y que cada año tenían que tomar baños y aguas sulfurosas sin lograr su curación.—Único depósito:

Botica Borrell, calle Conde del Asalto, num. 52, esquina a la de San Ramón

WERTHEIM

MAQUINES PERA COSIR Y BRODAR

ESPECIALITAT: Máquina rotativa RÁPIDA, la mellor del món

Máquinas para totes les Industries.

Máquinas rectilíneas SEYFERT para mitjas.]

AL COMPTAT Y A PLASSOS

AVINYÓ, 9.—BARCELONA

EMULSION LOFFODEN

de aceite de hígado de bacalao con hipofosfitos

preparada con aceite purísimo procedente de las islas Loffoden (Noruega).

VENTA:

Farmacia Ferrer, Plaza del Angel, n.º 6.—BARCELONA y en todas las Farmacias y Depósitos de Especialidades

CALLICIDA PIZÁ

emplastos y de los líquidos en general. Es económico, una peseta en todas las farmacias, droguerías y zapaterías.

Depósito general: Farmacia del autor, Plaza del Pino, 6. BARCELONA Por 1'30 ptas. se remite por correo certificado.